

Nuda o prázdninách

Na přelomu roku, v době, kdy králové táhnou do boje, poslal David Jóaaba a s ním své služebníky a celý Izrael, aby hubili Amónovce a oblehli Rábu. David však zůstal v Jeruzalémě. Jednou k večeru vstal David z lože a procházel se po střeše královského domu. Tu spatřil ze střechy ženu, která se právě omývala. Byla to žena velmi půvabného vzhledu. (2 Sam. 11,1n)

Král David si udělal dovolenou, ale trávil ji tím nejnešťastnějším způsobem – nudil se. A jak známo, zahálka je matkou hříchu. Polehával, procházel se, jenomže jaksi bez cíle, nevěděl, co by. Teprve sousedka v podhradí zbystřila jeho smysly, probudila v něm zájem, touhu a konečně aktivitu. Začal se chovat jako voyeur a pak ještě hůř. Nedopadlo to dobře.

Nuda je nepříjemný duševní stav, v němž cítíme pronikavý nedostatek zájmu o své obvyklé činnosti a je pro nás obtížné se na ně soustředit. Nuda nutně neznamená, že by člověk vůbec neměl co dělat, ale nedokáže se pro žádnou aktivitu nadchnout. Pro nudu jsou charakteristické pocity omrzelosti, zbytečnosti, nespokojenosti, nezajímavosti, pocity únavy, depresivní nálady atp. Člověk se nudí, když je mu zabráněno věnovat se něčemu, co by chtěl. Nudí se, když je nucen věnovat se tomu, do čeho nemá chuť. A konečně nuda občas vzniká i bez zjevného důvodu, kdy člověk není sám od sebe schopen se angažovat v žádné činnosti. Tolik psychologie.

Nudu zná každý už od dětství. Asi nebylo nic strašnějšiho, než sedět ve škole a sledovat totálně nezajímavý předmět s naprosto nezaujatým kantorem pro věc. Děti si často s nudou nevědí rady. Proto potřebují dobré rodiče a pedagogy, aby je zabavili a aby jim vytvořili podmínky k smysluplné činnosti. Moudří rodiče a učitelé to zvládají dobře – byť často i proti vůli samotných dětí. Horší to mají dospělí, kteří nemají nikoho, kdo by jim ve své autoritě dal nebo dokonce vnutil rozumnou a zajímavou činnost. A pak to nejednou dopadá jako s králem Davidem. Akorát že dnes už dospělý člověk pro své šmírování nepotřebuje královský balkón, dalekohled, ani okno, stačí internet.

Nudu ovšem znají i zbožné duše při bohoslužbách, zvláště pak v našich protestantských kostelech a modlitebnách, kde není na co koukat. Asi i proto starý evangelický farář v hodinách exegeze a homiletiky opakovaně kladl studentům na srdce, že největším nepřitelem kázání je nuda! Říkával, že vůbec nezáleží na tom, jestli je kázání krátké nebo dlouhé, ale nesmí nudit. Neměl tím ovšem na mysli laciné triky pro zpestření na způsob vtipů, žoviálního přednesu a trapných pokusů o interakci, kterými by měl kazatel pomoci sobě i posluchačům, aby neusnuli a udrželi pozornost. Šlo mu o to, aby kazatel měl stále co říci, vyvaroval se pobožných frází a aby to, co říká, zajímavě vycházelo z Bible. Protože Bible je nejen hutná, ale především mimořádně zajímavá kniha.

Jistě měl pravdu, až na to, že se lidé i u Bible nudí, pokud ji vůbec tedy čtou. Co na tom, že je prokazatelně inspirována Duchem svatým. Takže když už ji otevrou, rychle scrollují stránku za stránkou. Tento pojem se rozšířil především díky sociálním sítím, na kterých uživatelé velmi často bezmyšlenkovitě posouvají řádky, aniž by obsah skutečně vnímali. A to dnes ještě je tak vymakané, že automat scrolluje za uživatele, takže ti nemusejí skoro už vůbec nic dělat. Prostě nuda, dokud je přece jen něco nezaujme – jako např. krále Davida nahá žena na střeše.

Král David si udělal dovolenou na přelomu roku, kdy králové vyjížděli do bojů. To my si budeme brát dovolenou v řádném čase, kdy většina lidí odpočívá. Ale ani tak nebudeme úplně bez nebezpečí a pokušení ukousat se v době siesty nudou nebo flirtovat s letními láskami atp.

Pomocí proto může být na příklad projekt České centrály cestovního ruchu pod názvem Kudy z nudy. Protože internet není jen semenišťem hříchu, můžeme si vyhledat adresu: www.kudyznudy.cz a najít si nějaké zajímavé místo, kam se vypravíme za novými zážitky a poznáním.

A také si můžeme v čase cestování, dovolené a „nicnedělání“ najít zajímavý sbor či církev, kde bychom byli nějak jinak a nově osloveni Bohem, inspirování a s tím se pak můžeme vrátit domů a něco nového u nás vyzkoušet a udělat jinak, aby to nebyla nuda ani po dovolené.

Přeji vám tedy krásnou dovolenou a vydařeně prázdniny bez úrazu, skvělý odpočinek, bezvadnou zábavu pro děti, a hlavně bez nudy. Což bude platit i pro naše letní návštěvy bohoslužeb v Soukenické, které se pokusíme udělat hezky a zajímavě, třeba i na dvoře.

Bronislav Matulík

Moje cesta k Bohu

Nabrala správný směr

Věřící jsem, dá se říci, už od narození (od malička). Narodila jsem se do napůl věřící rodinky (maminčina strana rodiny nevěřící, tatínka věřící). Nicméně, jelikož jsem vyrůstala až do svých 18 let s maminkou, nebyla jsem k Pánu Bohu tak blízko, jak bych si přála být (to vnímám až teď zpětně). Už od malička jsem chodívala do CB Soukenická, pravidelně jednou za čtrnáct dní, když si nás bral s bráškou tatínek na víkend, v pátek nás hned z autobusového nádraží odvezl do dorostu do Soukendy a v neděli jsme šli do shromáždění, kde jsme se potkávali s babičkou a dědečkem (Petra + Jan Němcovi).

Moje cesta k Pánu Bohu byla však velmi trnitá, když jsem se rozhodla dát přednost lidské lásce před tou Boží, a žila s mužem v hříchu (nesezdání). Ačkoliv jsem chodila pravidelně do CB v Jablonci nad Nisou, kde jsem žila, stále jsem cítila, že mám k Bohu daleko. Mimochodem, v CB JBC jsem poznala dva nejdraší lidi v životě – Miladu a Jana Valešovi, mé duchovní prarodiče, kteří se za mne nikdy nepřestali modlit. Před třemi lety jsem se nechala pokřtít v pravoslavné církvi na důkaz lásky ke svému tehdejšímu příteli v naději, že si mne konečně vezme a budeme tak žít správným křesťanským způsobem. Nestalo se tak. Rozešli jsme se po 9 letech, a já jsem se od Pána Boha vzdálila ještě víc... za poslední rok jsem prožila horskou dráhu emocí, úzkostí, depresí a jiných těžkých chvil. Moje cesta k Pánu však začala nabírat správný směr. Já se uzdravila psychicky i fyzicky, a tak tu teď stojím v CB Soukenická, „znovu pokřtěná“, přijata do sboru jako člen, a jsem vděčna Bohu za vše dobré, ale hlavně to zlé.

Amen!

Ester Němcová

Křest Karolíny Hrnkové

Nádherný a požehnaný den

Pro ty, kteří mě neznají, jmenuji se Karolína Hrnková a před dvěma týdny jsem se nechala pokřtít. To, co tomuto rozhodnutí předcházelo, není nijak extra srdceryvné svědectví, jaké měli třeba vaši známí nebo i vy sami. V osmi letech jsem uvěřila v to, že za mě Ježíš zemřel a od té doby jsem to brala jako naprostou pravdu, která mi zůstávala hlavně v hlavě a do srdce to mělo ještě trošku delší cestu. V mých patnácti letech jsem si procházela těžkým obdobím po všech stránkách a až tehdy mi to všechno opravdu došlo a výrazně se to dotklo mého srdce. Vyvolalo to ve mně touhu se nechat pokřtít. A když pak přišla možnost uskutečnit to s mojí skvělou kamarádkou Noemi Beranovou, vypadalo to jako dokonalý plán. No, ale všichni víme, že člověk míní a Bůh mění. A tak jsme se se všemi zúčastněnými v neděli 16. 6. v 15.00 sešli u rybníku Eliška, z důvodu nemoci bez Noemi. Před rokem bych strávila celé dopoledne v obavách, ale ten den

jsem díky důvěře Bohu měla vnitřně pokoj. Počasí nám více než přálo, místo bylo naprosto ideální a celková atmosféra na místě byla naplněna radostí a přítomností Ducha svatého. Všechno proběhlo bez problémů, hlavně díky všem, co se podíleli na

přípravách a já jsem tak mohla bez jakýchkoli starostí vydat svůj život plně Pánu. I přes to, že to nebylo vše tak, jak jsme původně zamýšleli, byl to díky Bohu nádherný a požehnaný den. Děkuji moc všem, co dorazili a jmenovitě Radkovi Novotnému a Pavlovi Černému, že jste se mnou byli u vstupu do nové kapitoly mého života.

Karolína Hrnková

Pokřtění se modlí

Pokud vezmeme člověka a porovnáme ho s ostatními živočichy např. podle chemických prvků, zjistíme, že tam téměř žádné rozdíly nejsou. Jsme součástí živočišné říše. Podle DNA jsme si s řadou živočichů dost podobní.

Je tam nějaký zásadní rozdíl v jiné oblasti? Naše myšlení je dokonalejší. Ale především je tam jeden zcela zásadní rozdíl. Člověk je Pánem Bohem stvořen pro společenství s ním. Jsme stvořeni jako ti, kteří mohou s Pánem Bohem komunikovat, mluvit s ním, k Pánu Bohu se modlit. To je něco vzácného, co náš Stvořitel vdechl do člověka.

Když Saul, pozdější apoštol Pavel uvěřil v Krista, slyšel tato slova (Sk 26,15–16): „Budeš jeho svědkem před všemi lidmi a budeš mluvit o tom, co jsi viděl a slyšel. Nuže neváhej! Vstaň, vzývej jeho jméno a dej se pokřtít, abys byl obmyt ze svých hříchů.“ Saul měl vzývat jméno Ježíš, které je nad všechna jména a které nás spojuje s Bohem. Milá Karolíno, jsem moc rád, že jsi uvěřila a že dnes můžeš přijmout svátost křtu. Mnohé jste si společně s Radkem Novotným řekli při přípravě na křest, a tak zmíním zde u rybníka jenom jednu věc, kterou nám Boží slovo dosvědčuje. Křest nám potvrzuje, že jsme synové a dcery Boží a smíme se svým nebeským Otcem být v rozhovoru. Tento rozhovor je v Bibli nazýván modlitbou. Přijímáš křest a také Duchu svatého, který nás učí volat Abba – Otče. Nikdy, prosím, nezanedbávej ve svém životě modlitbu. Vždy, když se modlíš, tak Pán nebe i země tě slyší a je připraven s tebou jednat. Někdy se může zdát, že nebe mlčí, jindy, že nebe pláče, že nepřichází odpověď. To je způsobeno tím, že my jsme hříšní lidé a Pán Bůh je svatý a dokonalý. Nemůžeme všemu vždy rozumět. Přesto je modlitba zcela zásadní dar Božím dětem, abychom mohli komunikovat se svým Pánem.

V modlitbě můžeme svého Pána a Zachránce uctívat, vyvyšovat, ale v modlitbě můžeme také před Hospodinem vylít své nitro. Pánu Bohu můžeme povědět úplně všechno. On to nikdy nezneužije. On nám rozumí, i kdyby nám druzí lidé nerozuměli. V modlitbě můžeme také hledat Boží království a jeho spravedlnost. Přimlouváme se za své blízké, ale přimlouváme se také za církve i za společnost. Modlíme se, aby také ostatní lidé poznali Boží náruč a zakusili jeho odpuštění. Smíme se modlit za spravedlnost ve světě, za mír, za odstranění deformací společnosti. Modlitba je velmi silný nástroj, kterým ovlivňujeme situaci kolem sebe a skrze který Pán Bůh ovlivňuje nás i naše okolí.

Těžko bychom se za všechny věci mohli modlit, pokud bychom neměli v srdci radost a naději. Moc ti přeji, aby dnešní křest byl pro tebe hlubokým potvrzením toho, že skrze Krista patříš Pánu Bohu a zlo na tebe už nemá právo. Svým křtem se můžeš i bránit zlu. Ten zlý na tebe nemá právo, protože Bůh bere tvůj dnešní křest velmi

vážně. Žij z Boží milosti a moci Ducha svatého. Vytrvale se modli – Abba – Otče, protože ti Bůh dal svého Ducha a jsi dnes křtem připojena do Boží rodiny.

Pavel Černý

Neboj se!

Když si v roce 2008 vzal Bůh naši Elišku k sobě, vůbec by mne nenapadlo, že bych se někdy věnovala dětem. Ale Pán má pro nás přichystaná různá překvapení. Za nějaký čas mě oslovila Marta Skalická, jestli bych se nepřipojila k práci v besídce. No a já (pro mě z úplně neznámých důvodů), jsem souhlasila. A besídka mě hned chytla. Děti byly fajn a moc mi pomohly. No a mezi nimi byla i Karolína s Noemi. Tenkrát ony poslouchaly moje vyprávění a zkušenosti s Bohem a dnes poslouchám já jejich „příběh“ o setkání s Pánem a touhu žít s ním. A z malých děvčátek se staly mé sestry. Jak jsem starší, tak to беру jako obrovský zázrak, když naše děti spojí svůj život s Ježíšem.

Je to už hodně let nazpět, kdy jsem prožívala obrovský strach a úzkost. Bylo jasné, že situace, která mě tak děsila, se nevyřeší ani za týden, ani za měsíc... Samozřejmě jsme se za to všichni modlili, ale strach a panika mě nepouštěly. Jednou v noci jsem ležela v posteli

a mluvila o tom s Bohem. A pak už spíš ze zoufalství jsem zašeptala: „Jestli mě máš, Pane, rád, jestli máš tu situaci ve svých rukou... ať zahouká vlak.“ Nevím, proč mě napadlo zrovna tohle. Nedaleko od nás sice je železniční trat, ale tenkrát to byla taková ztracená varta kde projel jeden vlak za den. A nic se nedělo – klid, noc a můj všudypřítomný strach. A pak to тихо najednou prořízlo ne zahoukání, ale ohlušující hvízdot lokomotivy, který neměl konce. Nemohla jsem se ani pohnout, jenom jsem se rozbředla. Jako by mi Bůh říkal: „Já nejen že tě mám rád – já tě miluji, a nejen že mám tu situaci pevně v rukou – já mám v ruce všechny situace, celý tvůj život. Neboj se! A od té doby to mám jako s tou duhou. Vždy když uslyším zahoukání vlaku, uvědomím si Boží přítomnost a jeho lásku ke mně. „Děkuji Pane, já vím, že jsi se mnou a že se nemusím bát.“ Je to naše společné znamení, mezi mnou a TEBOU.

Karolínko a Noemi, přeji vám hluboký osobní vztah s Bohem. Abyste v dobách dobrých i méně dobrých vždy slyšely jeho hlas: „Já tě miluji a počítám s tebou: dnes, zítra... i na věčnosti.

Milada Málková

NA SVÝCH CESTÁCH

7. 7. 2024

Co poznal o Bohu Abraham
když se vydal do neznáma

14. 7. 2024

Co poznal o Bohu Jób
cestou utrpení, bolesti a ztrát

21. 7. 2024

Co poznala o Bohu Marie
když zoufale hledala Ježíše

28. 7. 2024

Co poznal o Bohu šílenec
který běžel za Ježíšem a zaháněl ho pryč

4. 8. 2024

Co poznal o Bohu Jákob
na cestě za bratrem k usmíření

11. 8. 2024

Co poznal o Bohu Pavel
na misijních cestách

18. 8. 2024

Co poznala o Bohu Samařanka
když šla v poledne pro vodu

25. 8. 2024

Co poznali o Bohu poutníci do Emauz
když opouštěli církev i své naděje vložené
do Ježíše

Sbor Církve bratrské
v Praze 1
Soukenická 15

Videopřenos online

Na svých cestách

Boží slovo na léto jako průvodce nejen při bohoslužbách

Život je cesta. Ne náhodou se mnozí křesťané odpradávná vydávali na poutě, neboť ty jsou simulací života s Bohem a za Kristem. Možná že se někdo z nás opět odhodlá k svatojakubské pouti do Compostely, ale většina z nás se vydá na kratší putování. Ale tam i jinde, všude budeme mít příležitost poznávat Hospodina.

Je to velká a radostná výzva a zároveň pozvání prožít dovolenou a čas prázdnin nikoli naprázdno, ale nově s Kristem a nově v poznání Boha i sebe samých. Vět-

šina z nás bude cestovat více než jindy a ono pozvání zní takto: **Poznávej Hospodina na všech svých cestách!**

Inspirací se nám stalo slovo moudrosti z knihy Přísloví: *Důvěřuj Hospodinu celým srdcem, na svoji rozumnost ne-spolehej. Poznávej ho na všech svých cestách, on sám napřímí tvé stezky.* (Př. 3,5–6)

Ale nemusí se jednat jen o cesty do neznáma nebo cesty do daleka, možná mnohem častěji to budou cesty do sebe samých, do svých rozbolavělých srdcí a těl, cesty odvahy k lidem, kterým jsme ublížili nebo oni nám, anebo cesty za Ježíšem, který nám jde překvapivě vstříc. A jistě to mohou být a budou cesty do sboru s očekáváním na Boží oslovení.

Spolu s Abrahamem, Jóbem, s Ježíšovou matkou Marií nebo s šilencem z hrobů

(skoro zombie), ale také s Jákobem, apoštolem Pavlem či Samaňankou a s poutníky, co to už s Ježíšem vzdali, budeme poznávat, jaký je Pán Bůh – hlavně jaký je pro nás a s námi.

Určitě by ale bylo zajímavé, kdybyste si třeba na svých cestách životem navíc četli o proroku Jeremjášovi, který se dal přemluvit, aby se vydal na cestu proroka (Jeremjáš 20). Dost odstrašující je příběh mladíka, který šel jako vůl na porážku a nevěděl o tom (Přísloví 7), určitě zaujme Jonášův útěk od Hospodina, který se nepodařil (celá kniha Jonáš) a taky je nesmírně inspirující nešťastná Chana, který se šla modlit do svatyně (1Sm 1).

Život je cesta. Psycholog Jaro Křivohlavý říkával, že když se jde, také myšlenky lépe jdou. Přeji vám i sobě, aby nám to šlo v životě i ve víře, aby doba prázdnin nebyla vyprázdněná, ale naplněná novým poznáváním Pána Boha.

Bronislav Matulík

Letní biblické hodiny

V Soukenické a na Žižkově každé úterý od 18.30 hodin

Je to výborná tradice, že se náš sbor spojuje s žižkovským a v létě míváme společná biblická studia. Letos, jako tomu bylo i loni, se k nám přidá navíc smíchovský sbor. Má to samozřejmě výhodu v tom, že nebudeme jen maličké hloučky, ale sejde se nás víc a více i sebe navzájem poznáme při studiu a rozhovorech nad Písmem.

ČERVENEC

2. 7.	Hospodinovy smlouvy a zaslíbení	Podle knihy Genesis	Tomáš Trávníček
9. 7.	Jsmo povoláni do světla	1. J 1,5-7	Jarrod Harmaning
16. 7.	Bohoslužby židovské, křesťanské a naše	2 Par. 8,12-16 1 Kor. 14,26-40	Bronislav Matulík
23. 7.	Koránský Ježíš – srovnání	Evangelia a Korán	Radislav Novotný
30. 7.	Cti otce svého i matku svou	Ex. 20,12	Pavel Bischof

SRPEN

6. 8.	Bohoslužby, kázání Slova, svátosti, modlitby a zpěv	Luk. 4,16-30; Mat. 28,16-20; Luk. 22,19-20	Bronislav Matulík
13. 8.	Súfismus a křesť. mystika	Nový zákon a výroky Súfiů	Radislav Novotný
20. 8.	Bude upřesněno	bude upřesněno	Tomáš Hanuš
27. 8.	O odpuštění	1J 1,8-10	Jarrod Harmaning

V červenci se budeme scházet v Soukenické a v srpnu na Žižkově. Vždy každé úterý večer v 18.30 hodin. O službu výkladem se podělíme. Nebudeme mít soustavné výklady, ale připravena jsou pestrá témata.

Bronislav Matulík

Pastýřský dopis Davida Nováka – červen 2024

A tak, bratří, modlete se za nás, aby se slovo Páně stále šířilo a bylo oslaveno jako u vás. 1 Tes 3,1

Milí přátelé, sestry, bratři,

rád bych vás na konci dalšího školního roku srdečně pozdravil slovy, která mi kdosi řekl a která mi v poslední době vrtají hlavou: „Jsem už starý, a tak se za sbor mohu alespoň modlit“. Chápu, co mi dotyčný chtěl sdělit, a vlastně jsem s tím, žel, souhlasil. Jenže mi dochází, že se jedná o špatně nastavenou spiritualitu, ke které možná svým dílem přispívám i já. Co mám na mysli:

Když se bavím téměř s kýmkoliv, dozvídám se, že „nemá čas“. Nemít čas je nejen realita, ale dnes je to i moderní. „Mít čas“ znamená flákat se, nežít naplno, nevyužívat plně svůj potenciál, zašlapávat svoje talenty atd. Je přece tolik možností, kam „investovat svůj čas“. Navíc mnoho moderních vymožeností nám má čas ušetřit. Nemusíme chodit do telefonní budky, na poštu, platíme QR kódy, hodinkami, máme rychlá auta, GPS navigace, Google vyhledavače atd. Vše uvedené nám šetří čas... abychom nakonec konstatovali, že čas nemáme a že dobře rozumíme termínu „unavená generace“, která na jednu stranu ví, co se odehrává na druhém konci světa, ale někdy neví, co prožívají naše děti vedle v obýváku, protože ty žijí virtuálně spojeni se svými kamarády.

Jak to souvisí s větou, kterou jsem citoval na začátku? Dotyčný vlastně vyslovil, že až když člověk nemá síly, aby zvládal honičku tohoto života, může se konečně modlit. Nechtěně vyjádřil podvědomě přijatou filozofii, že modlitba je spíše pro slabé, staré a unavené životem. Ti začínají být díky svému nestíhání neužiteční, a tak se „alespoň“ modlí. My silní, si tento přepych můžeme zatím odpustit. Ale až i nám dojdou síly, pak se také konečně začneme modlit. Dokud máme síly, jedeme podle hesla „Ne mocí, ani silou, ale svépomocí.“ Až nám dojdou síly, přepneme do modu „Ne mocí, ani silou, ale mým duchem.“ (Za 4,6) Asi všichni cítíme, že tento přístup je hrozný, vlastně šílený.

Každý předěl v kalendáři nás může vést v zásadě ke dvěma pohledům: Zpět a vpřed. Pokusme se o malé cvičení. V klidu si sedněme nebo vyjděme někam na procházku a zcela konkrétně děkujeme za uplynulý školní rok. Vyjádřeme Pánu vděčnost, při osobní modlitbě nebo ve sboru připomeňte některé události, které mezi vámi konal Pán Bůh v tomto školním roce a děkujte za ně. Zároveň mnohé sbory mají před sebou nejrůznější prázdninové akce, které jste zajisté velmi důkladně promýšleli a připravovali. K přípravám je třeba připojit modlitby, se vší vážností vstoupit nejen do fyzických, ale i duchovních příprav. Jinak se obávám, že naše snažení bude aktivistické, jalové, svépomocné a utrápené. Pokud to ve sboru neděláte, vyrobte si modlitební kartu nebo rozešlete na sbor seznam, kde bude rozpis letních akcí a u něj konkrétní body k modlitebním přímluvám. Skrze modlitbu bude na vašem kempu, akci nejen x fyzicky přítomných lidí, ale i celý další sbor neviditelných přímluvců!

Z nějakého důvodu se modlitba spojuje se stářím nebo nemohoucností. Jenže to je falešný pohled. Pokud se nedokážeme zastavit, ztišit, něco důležitého to vypovídá o naší disciplíně, prioritách, a hlavně o tom, jak bereme vážně duchovní svět. Nejde

o to, co si o něm myslíme, ale jak se jeho realita odráží v našem přístupu k modlitbě. Ať jsme staří nebo mladí, zdraví nebo nemocní, silní nebo slabí, modleme se společně za prázdniny, které jsou před námi, za to, aby lidé prožili oslovení skrze Božího Ducha a přijali Krista do svého života. Zároveň nezapomeňme vyjádřit vděčnost za konkrétní věci, které mezi námi a v nás Kristus konal. A na úplný závěr: Jakkoliv je život náročný, pokusme se mít čas. Odrazí se to možná i na modlitbách.
Váš v Kristu

David Novák

Šlusfest 2024

Tradiční zakončení sezony pěveckého sboru

Ve středu 19. 6. jsme se podle plánu sešli k tradiční poslední zkoušce sezony na schodech. Počasí nám přálo, bylo úplně akorát teplo, jídla i pití bylo dost, nálada výborná. Písně jsme tentokrát vybrali předem, takže jsme si zazpívali to, co máme rádi a co nám hezky šlo. Kromě toho jsme si poslechli autorskou skladbu Jany Meierové, která učí Jitku Václavíkovou hrát na housle. Ochotně ji na klavír doprovodila Jola Kupilíková. Zahrála i Jana Vernerová, kterou už ale slycháváte doprovázet při nedělních shromážděních. Jola doprovodila i nás k některým písním, velmi to pomohlo. Děkujeme!

Měli jsme maso pečené i grilované, saláty, sýry, sladké pečivo, nealko i trošku toho ostatního. Děkujeme Jendovi Němečkovi za grilování, Veselým za pečené maso i ostatním, kteří přinesli všechny ty dobroty.

Pro mě to byl poslední šlusfest, který jsem oddirigovala. V posledním roce mám pocit, že mi Pán Bůh přivírá dveře – od toho, že se mi stále častěji vrací problém s hlasivkami, po to, že několik jiných pracovních povinností mi padlo na středy a musely se zkoušky rušit. A nakonec – naše služba v Soukenické se chýlí ke konci. Takže jsem se rozhodla tuto službu předat, a pokud to dotyčná sestra vezme, budou další šlusfesty nebo jiné akce. Pokud ne, bude se zpívat jinak, ale žádná z těchto možností není špatná. Pánu Bohu ke cti a lidem k radosti bude církev zpívat stále.

Jana Matulíková

Noc kostelů 2024

Letos to byl náš desátý ročník

A toto naše desáté výročí bylo v mnohém neobyčejné. V první řadě přišel rekordní počet návštěvníků. Každoročně jich k nám zavítá v rámci Noci kostelů kolem stovky, ale letos jich bylo víc než jednou tolik. Přesněji jich bylo 219. A měli jsme velkou radost z jejich živého zájmu nejen o naši budovu či varhany ale také o život našeho společenství.

Další neobvyklostí bylo, že letošní program byl „průběžný“. To znamená, že v něm nebyly žádné pevně dané body, ale všechny aktivity byly pro příchozí připraveny v průběhu celého večera. Konkrétně se jednalo o vyrábění pro děti, meditační cestu, prohlídku s průvodcem a především něco, čemu jsme interně říkali osobní koncert. Náš varhaník Šimon Kupilík totiž přišel s výborným nápadem, že každému, kdo přijde do hlavního sálu, zahraje stejnou skladbu nejprve na varhany a poté na klavír. A posluchač pak rozhodne, který hudební nástroj jeho uchu lahodí víc. Mezi návštěvníky vyhrály varhany nad klavírem, a to v poměru 78 : 62. Ale podstatnější je, že v návštěvnících zanechávalo veliký dojem to, že Šimon s radostí hrál i tehdy, když v sále seděli třeba jen dva lidé. A mnoho z nich pak říkalo, jak se cítili poctěni tím, že měli svůj osobní koncert.

Děkujeme i všem, kteří přiložili ruku k dílu ať už tím, že upekli něco dobrého, nebo přišli a pomáhali s průvodcováním. Myslím, že jsme zažili krásné a pozeňnané odpoledne.

Petra Veselá

Letní grilování

Aneb co nového v Kralupech

První týden v červnu jsme s Boží pomocí úspěšně dokončili Kurz Alfa. Na to, jak malé jsme společenství, vyšel nad očekávání. Vytvořila se skupinka lidí otevřených, hledajících odpovědi na své otázky, neuvěřitelně pilných v docházce. Věřím, že každého z nás kurz posunul na cestě k Bohu. Mám-li mluvit za sebe, pak jsem v roli spolupořadatele poprvé pocítil, jak nutné je spoléhat na Boží dotek: Zveme lidi ke Kristu a jestliže se jich sám nedotkne, bude naše snaha marná... Také jsem snad poprvé slyšel vyvážené učení o uzdravování. Poslední lekce o církvi se mi zformovala do hesla: Méně budov a pravomocí, více lásky a vztahů!

Neděle 16. 6. byla téměř letní, jako stvořená pro grilování. Bezprostředně po bohoslužbě jsme vytáhli gril a začali opékat buřty, klobásky, maso pro cca 30 lidí. Našimi hosty byli obyvatelé DPS, děti ze školy Komenského spolu s rodiči a také maminky z okolí.

O program se výborným způsobem postaraly učitelky Renata a Dana z Projektu „V Kralupech společně“. Vikingské šachy, stavění věže z molitanových tvarovek či skákání v pytlicích „chytlo“ děti i dospělí. Byl prostor potkat se, popovídat. Přišli i zástupci města.

Rád bych poděkoval všem za pomoc. Těšíme se, že to někdy zase zopakujeme!

Jirka Košťál

Skautské splouvání Berounky

Bylo super!

V pátek 21. 6. jsme se všichni vodáci sešli v Roztokách u Křivoklátu na břehu řeky Berounky – vlčata, vedoucí a tentokrát i jejich rodiče a mladší sourozenci. Vyfasovali jsme lodě, pádla, plovací vesty a barely a následně se naskládali do dvou raftů a dvou kánoí a vypluli. Zažili jsme na řece spoustu legrace, koupání, vodních “bitev”, zdolali jsme nejednu peřej. Noc jsme strávili ve stanech v kempu v Račicích. Večer jsme si opekli buřty na ohničku a než nás zahnal déšť, tak zapěli i pár písniček s kytarou. Počasí nám jinak přálo a pořádně přšelo jen v noci. V sobotu jsme šťastně dopluli do našeho cíle – Nižboru, vrátili vodácké vybavení a na rozloučenou si v kolečku zazpívali tradiční Necht’ ať Hospodin hledí. Myslím, že si všichni výpravu moc užili. Zeptal jsem se i dvou účastníků, které tu mám po ruce doma – vlčete Noemi a její mladší sestřičky Sáry, která bude vlčetem od září.

Líbila se vám výprava na Berounce?

Sára: Jóóó!

Noemi: Jo, hodně!

S: Strašně moc!

Jaký byl nejlepší zážitek?

N: Mně se hodně líbilo, že jsme prostě jeli.

S: Mně se hodně líbilo, že jsme se koupali a že jsem vylejzala z lodě.

N: Mně se líbilo pádlování a všechno skoro se mi líbilo.

S: Mně se i líbilo, jak jsme hráli kuchtu-buchtu.

Jaký byl nejhorší zážitek?

N: Když mě postříkali.

S: Když jsem měla pocit, že se překlápíme, že vypadneme.

Co bylo nejhezčí na řece?

S: To, že jsem vylejzala z lodi.

N: To, že jsme mohli vidět různé ptáky a živočichy, které normálně nevidíme.

Jaké to bylo v kempu?

N: Supr!

S: Hodně nejlepší!

N: Mně se líbilo, že jsme spali ve stanu.

S: Mně taky.

Pojedete na vodu příště?

N: Jo!

S: Jo!

Matyáš Šíma

Dorost odjíždí na tábor

Už v neděli 30. června 2024

Začátek prázdnin klasicky znamená i začátek dorostového tábora. Stejně jako předchozí dva roky i letos jedeme k Bechyni na krásné tábořiště Poušť. Odjíždíme v neděli 30. 6. V přírodě si užijeme jedenáct dní a vracíme se tedy 10.7. Během tábora budeme hrát různé hry, vyrábět, sportovat a trávit čas s kamarády a s Bohem. V polovině tábora půjdeme po skupinkách na puťák, tedy na dvoudenní výlet po družinkách s přespáním mimo tábořiště.

Hlavním tématem je letos Malý princ, budeme tedy během tábora putovat po různých planetkách, rozebírat jejich rozličné obyvatele a zjišťovat více o přátelství. Budeme rádi za modlitby, aby se vše podařilo, nikdo se nezranil a mohli jsme se na táboře více přiblížit Bohu.

David Košťál

INDIÁNSKÉ LÉTO

SKAUTSKÝ TÁBOR

3.8.-10.8.2024

KOŠÁTKY

**DOBRODRUŽSTVÍ,
KAMARÁDSTVÍ,
PŘÍRODA, HRY**

VĚK: 6-10 LET

POŘADÁJÍ
SKAUT SVĚTÝLKA PRAHA
A SKAUT POUTNÍCI OPAVA

Image: freepik.co

Survival klub Soukenická

Co nás čeká?

Když jsme v roce 2023 po 17 letech služby končili službu Awany v našem sboru, přemýšlel jsem, do jaké další služby mě Pán povede a začal jsem se za to intenzivně modlit. A Pán mi položil na srdce tento Survival klub. Jako kluk jsem asi 15 let chodil v Českém Těšíně do skautského oddílu (ještě za totality) a tam jsme opravdu téměř každý víkend jezdili na výpravy do Beskyd a po vzoru Jaroslava Foglara jsme pěstovali společenství, ale také jsme trénovali přežití v různých podmínkách. Náš letní tábor byl vždy celý měsíc červenec a stavěli jsme ho vždy znovu od základů. Takže tematika přežití mi byla opravdu blízka.

Svoji vizi Survival klubu jsem předložil staršovstvu před prázdninami 2023, ale bylo jasné, že pokud staršovstvo koncepci Survival klubu schválí, jako jednu z hlavních věcí budeme potřebovat nějakou základnu ke scházení – proto jsem navrhnul, že si vlastními silami upravíme část sklepa v předním domě. A staršovstvo s tímto nápadem a koncepcí klubu souhlasilo. Proto jsem téměř celé prázdniny se svými syny celý prostor klubu kompletně zrekonstruoval – oklepali a oškrábali jsme část stropů a stěn, vyklidili jsme všechny krámy, které tam za ta léta zůstaly a celý prostor jsme vymalovali vápnem – k dokonalosti to mělo samozřejmě daleko, ale už se v něm dalo scházet a něco podnikat. A také jsme vybudovali ve sklepi hodně prostorového vybavení, abychom mohli naši činnost provozovat. První rok jsem si dal jako zkušební – jestli se nám podaří sklep zrekonstruovat – jestli dokážeme vlastními silami vystavět nové zázemí – jestli bude o nabízené činnosti zájem apod. A postupně se tato vize začala naplňovat. Začali jsme nejdříve nabízet sportovní air soft, ale postupně se naše činnosti začaly rozšiřovat, až jsme se ustálili na nabídce, kterou si můžete přečíst níže. Nejdříve k nám začali chodit někteří dorostáci a mládežníci, ale postupně se

přidávali jejich rodiče, sourozenci a kamarádi. Nedávno k nám přijela skupina Royal Rangers z Neveklova a myslím, že si to docela užili. V současné době k nám na Survival chodí hodně děti, které vůbec nejsou z našeho sboru – většinou jsou to kamarádi nebo děti dospělých, které s Renatkou známe nebo prostě jen zájemci, kteří o nás slyšeli. Na našich aktivitách se mi nejvíce líbí, že můžeme budovat vztahy s lidmi, kteří by normálně do církve asi nikdy nepřišli a můžeme se s nimi sdílet o věcech naší víry. Z toho mám opravdu velikou radost. Stále hledáme nové pomocníky – survival specialisty, preppery apod. A samozřejmě budeme moc rádi, pokud byste si něco z naší nabídky chtěli vyzkoušet – tak se mi ozvěte.

Plán Survival klubu na příští (a další) školní rok:

1. Čtvrtek 18 – 20 – box, kickbox, sparing.
2. Pátek 18 – 20 – airsoft – základy zacházení s pistolí (úchop, míření), bezpečnost (bezpečné zacházení se zbraní, ochrana), střelba na terče, střelecký duel, střelba ze vzduchové pušky.
3. Sobota 15 – 17 – základy CQB, home defense – prohledávání místností, řešení situací s domovním vetřelcem (zloděj, narkoman).
4. Základy bushcraftu – pátek-sobota (po domluvě) – základní dovednosti při pobytu v přírodě – stavba stanu, přenocování, rozdělání ohně, vaření na ohništi apod.
5. Škola přežití: – přežití v přírodě – sehnat jídlo, filtrace vody, provizorní přístřešek ke spaní, extrémní situace (zima, sníh), zdravotní péče v extrémních podmínkách – přežití ve městě (urban survival) – základy prepperingu, krizová komunikace apod.

Plánujeme výhledově:

6. Základy zdravotní péče.
7. Základy sebeobrany.
8. Malá lezecká stěna.

Survival není jen pro děti, ale i pro dospělé! Tedy pro všechny zájemce od 10 do 80 let. Zváni jsou všichni z našeho sboru, jejich kamarádi, rodiče apod.

Návštěva je vždy umožněna po osobní nebo telefonické dohodě na čísle 728 680 622.

Jindra Koudela

OIKIA a Soukenická

Pomoc ženám a dětem v nouzi

V kapli pankrácké věznice jsem nedávno potkal dva muže, kteří měli poměrně dost společného. Jsou vyšetřováni pro zvlášť závažný zločin vraždy. Dosud nebyli trestáni, byli celkem slušně hmotně zajištěni a oba mají venku manželky. Ani jedna o ničem nevěděla a z minuty na minutu se ocitla v situaci, na niž se nedá připravit. A tak jsme si ve spolku OIKIA řekli, že by bylo dobré pro takové lidi něco vymyslet. Dali jsme se dohromady s renomovanou neziskovkou Volonté a připravili grant na organizaci svépomocných podpůrných skupin pro lidi s podobným problémem.

Máme několik nabídek na prostory, ale přece jen jsem si říkal, že jako první požádám svůj mateřský sbor. A tak jsme se se staršovstvem domluvili zatím na pronájmu přístavku pro skupinovou a individuální práci s touto skupinou. Zkušenosti ukazují, že to jsou nejčastěji ženy ve věku 25 až 40 let, často s dětmi. Budeme je vybírat společně s kaplany na Pankráci a v Ruzyni i z jiných věznic v okolí Prahy, spolehne se také na radu Jany Matulíkové ze Soukenické a Vinařic. Sborový provoz ani bezpečnost by to nemělo nijak ohrozit.

Ty dámy potřebují na začátku podporu a trochu odborné pomoci, brzy jsou však důležitější vztahy a obyčejná přátelská vzájemnost. A tak se nabídlo propojení se skupinou soukenických maminek. Dali jsme řeč s Jankou Šímovou a společně oslovili staršovstvo s návrhem na revitalizaci malého klubu tak, aby byl útulný a připravený primárně pro setkávání maminek s dětmi s tím, že bychom tuto aktivitu podpořili z našeho grantu a využívali jej také k naší práci.

Maminky i my bychom mohli působit ve druhém plánu misijně a přivést do Soukenické nové tváře. Lásky, vztah a přijetí jsou podle mě klíčem k přirozenému zvěstování evangelia. OIKIA není primárně duchovenská organizace, ale moc si přeji, aby svou práci vydávala o Kristu jasné svědectví. Myslím si, že Pán Bůh nás až dosud vede a sám ukazuje, kam máme svou aktivitu zaměřit. Myšlenka na svépomocné skupiny vznikla právě takhle. Z praktické potřeby. Budeme ji rozvíjet v Praze a také v Ostravě. Ale o tom někdy později. Snad se třeba na podzim se staršovstvem domluvíme, abych vám o tom mohl povědět více třeba v prezentaci v jednom ze shromáždění.

Uvědomil jsem si, jak moc pro mě i pro mou službu znamená, že někdo, v tomto případě Janka i další maminky o tom, co v OIKIA děláme, chtějí slyšet a dá to najevo. Třeba slovem nebo vyjádřením podpory. Je toho poslední dobrou trochu víc. Jdeme cestou, kterou před námi nikdo neprošlápl, občas se prostě něco nepovede, tu a tam musím naši činnost obhajovat před těmi, kdo nám tak docela nefandí a podsouvají nám pochybnou motivaci. A tak každý, kdo se na mě usměje a dá najevo, že naše pachtění má smysl, dělá víc, než si myslí.

Děkuji vám za to.

Václav Mitáš

Oběd s překvapením v Soukenické

V neděli 8. září 2024

Milé sestry a bratři, přátelé i občasní návštěvníci shromáždění, všechny Vás jménem staršovstva zvu na **Oběd s překvapením**. Ten se bude konat v neděli **8. září 2024** po skončení dopolední bohoslužby v prostorách velkého i malého klubu a jídelny. Překvapení pro Vás máme připraveno více, konkrétně tři:

- **Překvapení první** – v neděli 8. září neplánujeme žádný další organizovaný program, jedná se opravdu jenom o radost a příležitost společného oběda a sdílení se; Vaší vlastní iniciativě návazných akcí se ale meze nekladou.
- **Překvapení druhé** – uvidíme, kdo přijde – kdo se chce zúčastnit, nemusí se nikam hlásit ani sepisovat pořadníky, prostě zůstaňte po shromáždění s námi.
- **Překvapení třetí, největší** – budeme společně překvapeni, co bude k jídlu. Přineste to, co máte rádi, případně byste chtěli někdy ochutnat; počet porcí prosím plánujte nejen pro sebe, ale pokud možno i pro dva či tři další hosty. Ze stolů si pak každý budete moci brát, na co budete mít chuť.

Těšíme se na Vás

za staršovstvo sboru Martin Pavlíček

Svatba Davida a Kristýny

V úterý 6. srpna 2024

Milé sestry, milí bratři,
rádi bychom Vám oznámili,
že dne 6. 8. 2024 se budeme brát.

Těšíme se, že tím potvrdíme před lidmi
a Bohem naši lásku.

Děkujeme za modlitby.

*David Košťál
a Kristýna Čermáková*

NAROZENINY

Bartoš Pavel	2. 7.
Bauerová Ivanka	2. 7.
Liguš Ján	2. 7.
Plichtová Květuše	4. 7.
Šíma Petr	5. 7.
Mikulecký Blahoslav	9. 7.
Davidenko Jiří	11. 7.
Bíbová Anna	13. 7.
Jiroušek Milan	14. 7.
Šťastný Petr	15. 7.
Kloučková Alžběta	16. 7.
Beranová Ludmila	20. 7.
Kuboň David	21. 7.
Čermáková Magdaléna	22. 7.
Vovsová Rut	22. 7.
Turková Pavla	23. 7.
Žďánská Ludmila	29. 7.
Beran Lukáš	31. 7.
Šímová Jiřina	31. 7.
Beranová Pavla	4. 8.
Tezner Josef	6. 8.
Pavlíčková Adéla	11. 8.
Kubová Marta	13. 8.
Kejř Pavel	14. 8.
Wagnerová Marie	15. 8.
Hlavničková Bohuslava	16. 8.
Beran Daniel	19. 8.
Malásek Filip	19. 8.
Košťálová Martina	21. 8.
Sedláček Adam	21. 8.

Křest Noemi Beranové

V sobotu 10. srpna 2024

Odložený křest Noemi Beranové proběhne v sobotu 10. srpna na krásné zahradě u Pražského špejcharu v Praze Dubči od 16 hodin. Dojde tak k netradičnímu spojení veselí dvou sester – křtu Noemi a svatební oslavy její sestry Miriam.

Křest povede bratr kazatel Bronislav Matulík a zazní i svědectví o znovuzrození Noemi od její kmotry Libby Auyer.

Všichni ze sborové rodiny jste srdečně zváni k účasti na křtu i ochutnávce svatebního občerstvení.

Místo je dobře dostupné autobusem č. 111 ze Skalky nebo č. 240 z Hájů a Černého Mostu. Velké parkoviště vzadu bude dobře označeno.

Dan Beran

Miri + Jožin
10. 8. 2024

MY MILUJEME, NEBOŤ ON PRVNÍ MILOVAL NÁS.
1. JANOVA 4:19

Josef Strnad & Miriam Beranová

SVATEBNÍ OBŘAD
OD 10:00
SOUKENICKÁ 15 PRAHA 1
VÍCE INFORMACÍ NA MJ-SVATBA.CZ

Maminky v Soukenické

Naše plány na příští školní rok

Od září plánujeme setkávání maminek (tatínkové také vítáni) v Soukenické v dopoledním čase každé úterý od 9.30 do 12.00. Chceme společně tvořit bezpečný prostor pro sdílení všeho, co mateřství (rodičovství) přináší, být si navzájem oporou, diskutovat nad různými tématy, ale i jen tak společně pobýt, dát si kafe a načerpat síly ☺. Pro děti bude připraven prostor na hraní, kreslení, v případě zájmu i písničky a říkanky v češtině i angličtině. Budeme moc rádi, když mezi nás zavítáte.

Janka Šimová a Marta Štěpánová

NAROZENINY

Němcová Petruše	22. 8.
Toušek Daniel ml.	22. 8.
Toušek David	22. 8.
Mach Jan	24. 8.
Novotný Radislav	24. 8.
Bartoš Petr	25. 8.
Fialová Rut	25. 8.
Molnár Martin	26. 8.
Sedláčková Daniela	26. 8.
Pavlíček Martin	29. 8.
Míffková Ester	30. 8.

Ze staršovstva

Staršovstvo v červnu projednávalo:

- Potřebu připravit nový design stávajícího webu.
- Podporu mongolské misie v ČR – pozveme na podzim bratra Munkuše do našeho sboru, aby svou službu představil.
- Staršovstvo i nadále jednálo ve věci získání nového kazatele – správce pro náš sbor.
- Staršovstvo se setvalo s kazatelem Pavlem Černým a vyslechlo jeho iniciativní návrhy, např. o problémech rodičů malých dětí při dlouhém slovíčku k dětem, o spádu bohoslužeb atp.
- Starší prošli kompletní kartotéku sboru.
- Převod členství Šchyholových na Vinohrady na jejich žádost.
- Staršovstvo projednalo letní program nedělních bohoslužeb a úterních biblických hodin.
- Staršovstvo jednálo s bratrem Václavem Mitášem o jeho žádosti o budoucí spolupráci ve věci organizování svépomocné podpůrné skupiny pro blízké vězňených osob.

Na základě podnětu pověřuje staršovstvo hospodářskou radu dlouhodobým úkolem – na základě darovací smlouvy, domluvy s donátorem a ocenění provést zařazení varhan do majetku sboru.

Bronislav Matulík

Mimořádné biblické hodiny

Bohoslužba pod fíkovníkem – už je to tradice, že v létě míváme jednu nebo dvě bohoslužby před modlitebnou na dvoře u fíkového stromu. Letos je naplánována na neděli 28. července 2024 v 10 hodin dopoledne. Hrát nám budou muzikanti z kapely Souznění a kázat slovo Boží bude nám dobře známá sestra Daniela Skalická, roz. Šeremetová. Kdo nebudete na dovolené, určitě přijďte a také pozvěte své přátele.

Prázdninová setkání v našem sboru

Neděle	10.00	NEDĚLNÍ BOHOSLUŽBA – živě i online
Úterý	18.30	setkání nad biblí: v Soukenické – V ČERVENCI na Žižkově – V SRPNU

Bohoslužby ve stanicích sboru

Neveklov	Neděle	10.00	Malé náměstí 25, Neveklov další informace: cb.cz/neveklov
Kralupy	Neděle	10.30	DPS U Cukrovaru 1171, Kralupy nad Vltavou další informace: cb.cz/kralupy

QR kód
PRO DARY SBORU

Sborové listy – vydává Sbor Církve bratrské v Praze 1, Soukenická 15, ročník XXXIV
redakce: Bronislav Matulík, Petra Veselá, Sandra Němečková, Blahoslav Marek
e-mail: soukenicka@cb.cz ▪ <http://cb.cz/praha1> ▪ č.ú.: 1938917359/0800